

Politechnika Warszawska

WYDZIAŁ ELEKTRONIKI
I TECHNIK INFORMACYJNYCH

Instytut informatyki

Studia Podyplomowe

Big Data - przetwarzanie i analiza dużych zbiorów danych

PRACA KOŃCOWA

Michał Kamiński

**Projektowanie systemu do strumieniowej analizy wiadomości
pochodzących od użytkowników portalu społecznościowego
Twitter**

Warszawa, 2022

Spis Treści

Streszczenie	3
Summary	3
1 WSTĘP	4
2 WYNIKI	5
2.1 SCHEMAT ROZWIĄZANIA	5
2.2 POBIERANIE DANYCH ZE ŹRÓDŁA	5
2.3 PRZETWARZANIE DANYCH	7
2.3.1 Schemat Kafka	7
2.3.2 Łączniki Kafka	9
2.3.3 Spark Streaming	10
2.4 PRZECHOWYWANIE DANYCH	10
2.4.1 Schemat bazy MongoDB	10
2.4.2 Szczegóły wdrożenia	10
2.5 WIZUALIZACJA DANYCH	14
2.5.1 Analiza sentymentu	14
2.5.2 Analiza użytkowników	14
3 DYSKUSJA I ZAKOŃCZENIE	14
4 BIBLIOGRAFIA	15
5 DODATEK	16

Streszczenie

Słowa kluczowe:

Summary

Keywords:

1 WSTĘP

Celem niniejszej pracy jest zaprojektowanie i wdrożenie systemu do analizy strumieniowej danych z portalu internetowego Twitter. Klient zainteresowany wdrożeniem takiego rozwiązania jest zainteresowany zbadaniem profilu użytkowników wypowiadających się w tematyce związanej z wojną Ukraińsko-Rosyjską rozpoczętą 24 lutego 2022 roku.

W obszarze zainteresowań klienta pod kątem biznesowym jest:

- Analiza nacechowania emocjonalnego (ang. *sentiment*) treści wiadomości udostępnianych przez użytkowników oraz poziomu obiektywności wypowiedzi (ang. *subjectivity*)
- Najczęściej używane słowa (w nawiązaniu) do nacechowania emocjonalnego treści
- Podstawowe metryki typu ilość wypowiadających się użytkowników, czas utworzenia wiadomości oraz określenie rejonu geograficznego skąd pochodzi użytkownik

Dodatkowo system powinien spełniać wymagania techniczne:

- Powinien powstać całkowicie w chmurze obliczeniowej (klient posiada infrastrukturę chmury AWS)
- Powinien być skalowalny w razie potrzeby zwiększenia przepustowości lub powstania nowej potrzeby biznesowej (analizy odrębnego tematu)
- Zarówno dane surowe jak i wyniki analizy powinny być przetrzymywane w bazie danych
- System powinien być odporny na uszkodzenia i operować w trybie ciągłym (klient oczekuje wyników w odstępach czasowych rzędu ~1 minuty)

2 WYNIKI

2.1 SCHEMAT ROZWIĄZANIA

Aby spełnić oczekiwania klienta zaproponowano klasyczną architekturę *Kappa*. Architektura ta ...

Dane pobierane są z serwisu Twitter poprzez udostępniony przez producenta interfejs programowania aplikacji (ang. *application programming interface* - API) Adres dokumentacji, następnie przekazywane w formacie JSON do klastra 3 maszyn z systemem Kafka zarządzanym przez menedżer zasobów Zookeeper, gdzie wiadomości są przechowywane i kolejgowane a następnie strumień danych rozdziela się na dwie ścieżki.

1. Poprzez łącznik surowe dane przekazywane są do klastra z bazą MongoDB
2. Dane są pobierane przez proces narzędzia Spark, gdzie strumienie są analizowane strumieniowo pod kątem zawartych słów, nacechowania emocjonalnego i subiektywności, a następnie zwracane z powrotem do systemu Kafka, skąd przez łącznik trafiają również do bazy MongoDB

Dane z bazy MongoDB są następnie analizowane przez przykładowy raport napisany w języku Python.

Wszystkie wymienione serwisy zostały utworzone na wirtualnych instancjach oferowanych przez serwis EC2 (ang. *Elastic Cloud Computing*) w chmurze AWS. Wszystkie instancje utworzono we wspólnej grupie IAM umożliwiając im swobodną komunikację pomiędzy sobą w obrębie grupy. Zezwolono na nieograniczoną komunikację z internetem, natomiast do instancji z utworzonej grupy mogło połączyć się jedynie konto deweloperskie przy pomocy połączenia SSH posiadającego klucz autoryzacyjny.

Dodatkowo do przechowywania danych wrażliwych (tzw. *sekretów*) wykorzystano usługę AWS Secrets Manager, w której przechowano indywidualny klucz identyfikacyjny (tzw. *bearer token*) do API Twittera.

DOPISAĆ JAKIE POLITYKI TRZEBA BYŁO USTAWIĆ I ENDPOINTY

2.2 POBIERANIE DANYCH ZE ŹRÓDŁA

W celu pobrania danych z serwisu Twitter stworzony został skrypt `twitter_request.py` napisany w języku Python. Zadaniem tego skryptu jest wysłanie zapytania do modułu `recent` API Twittera, wstępne rozdzielenie danych na 3 podzbiory oraz przesłanie danych do systemu Kafka.

Lista zależności niezbędna do odtworzenia środowiska w języku Python pozwalająca na wykonanie zapytania dostępna jest w pliku `twitter_api_requirements.txt`.

Zapytanie wymagało aby w treść wiadomości była w języku angielskim (filtr `lang:en`) oraz żeby w treści wiadomości pojawiły się znaczniki (tzw. *hashtagi*) `#war` oraz `#ukraine` lub `#russia`.

W przypadku udanego zapytania otrzymywane są 3 podzbiory danych w postaci zagnieżdżonej listy klucz-wartość:

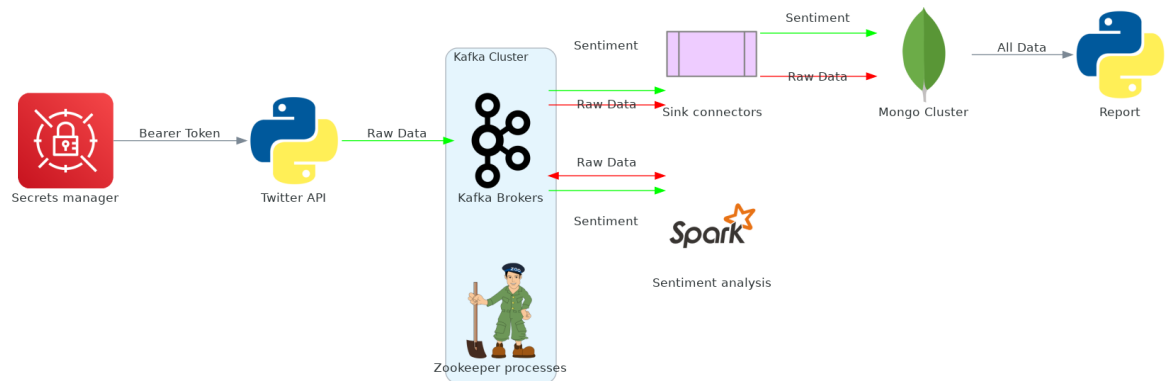

Figure 1: Ogólny schemat użycia rozwiązania

1. Podzbiór `data` zawiera metadane dotyczące pojedynczej wiadomości:

- `id` unikalny klucz identyfikacyjny dla wiadomości
- `author_id` unikalny klucz identyfikacyjny dla użytkownika Twittera
- `created_at` czas i data utworzenia wiadomości (UTC?)
- `text` treść wiadomości
- `public_metrics` metryki wiadomości (np. liczba ponownych udostępnień czy ilość reakcji na wiadomość)
- `geo` informacje geolokalizacyjne
- `context_annotations` tematyczne zaklasyfikowanie wiadomości do kategorii utworzonych przez system Twitter

2. Podzbiór `users` zawiera dane użytkownika:

- `id` unikalny klucz identyfikacyjny dla użytkownika Twittera
- `created_at` czas i data utworzenia konta w systemie (UTC?)
- `description` opis danego użytkownika
- `profile_image_url` URL do zdjęcia profilowego
- `public_metrics` metryki danego konta (np. liczba osób śledzących dane konto)
- `verified` informacja czy konto zostało uznane za zweryfikowane czy nie

3. Podzbiór `places` zawiera dane lokalizacyjne:

- `full_name` pełna nazwa lokalizacji
- `country` nazwa kraju

- `country_code` kod identyfikacyjny kraju
- `geo` dane GPS
- `name` nazwa lokalizacji
- `place_type` typ lokalizacji

Zapytania są generowane w powtórzeniach z interwałami od 1s do 10s jak również ilość wiadomości pobieranych przy pojedynczym zapytaniu zawiera się w zakresie od 10 do 100. Losowy wybór interwału czasowego jak i ilość wiadomości został zastosowany w celu zbadania zachowania systemu w przypadku różnych poziomów obciążeń systemu. Losowość zapytań można dezaktywować przy użyciu flagi `randomize_request=False`.

2.3 PRZETWARZANIE DANYCH

2.3.1 Schemat Kafka

Dane pobrane przez skrypt `twitter_request.py` są następnie przesyłane do klastra 3 instancji EC2 z uruchomionymi procesami Kafka, stanowiące tzw. brokery Kafka. Zastosowanie 3 brokerów pozwoliło na rozproszony przesył danych oraz zastosowanie replikacji danych na poziomie 3 replik. Biorąc pod uwagę maksymalne obciążenie systemu do 300 zdarzeń na sekundę (3 podzbiory x 1s x 100 zdarzeń) użycie 3 brokerów `t3.medium` wydaje się optymalnym zastosowaniem dla tej ilości danych. Użyta wersja Kafki (2.6.0) wymaga również uruchomionego procesu Zookeeper koordynującego pracę brokerów Kafka. Zdarzenia przetwarzane przez Kafkę trafiają do bazy danych MongoDB. W trakcie przetwarzania modyfikowane są klucze zdarzeń by zoptymalizować przechowywanie danych w bazie (patrz łączniki `kafka`)

Tematy Kafka Na potrzeby analizy utworzono 3 tematy (ang. *topics*) dla danych nieprzetworzonych: `tweets`, `users` oraz `places`.

Wszystkie tematy zostały utworzone z flagą `--replication-factor 3` oraz `--partitions 25`. Flaga `--replication-factor` odpowiada za poziom replikacji danych i może być dostosowywana dla każdego z tematów osobno. Zastosowanie replikacji z wartością 3 powoduje że dane pobierane przez każdy temat będą replikowane na każdy z brokerów. Z kolei flaga `--partitions` wskazuje na ile części zostanie podzielony temat w trakcie okresu przechowywania danych w systemie. Wartość 25 została wybrana ponieważ ...

Dodatkowo, w celu zapewnienia równomiernego rozmieszczenia danych na partycjach zastosowano klucze partycjonowania tematów. Użycie takiego klucza powoduje, że zdarzenia z tym samym kluczem zawsze trafiają na tę samą partycję, co ułatwia określenie kolejności zdarzeń, ponieważ Kafka nie gwarantuje przesyłania zdarzeń w kolejności pomiędzy partycjami. W tym przypadku jako klucze zastosowano klucz `author_id` dla tematu `tweets` oraz `id` odpowiednio dla tematów `users` i `places`.

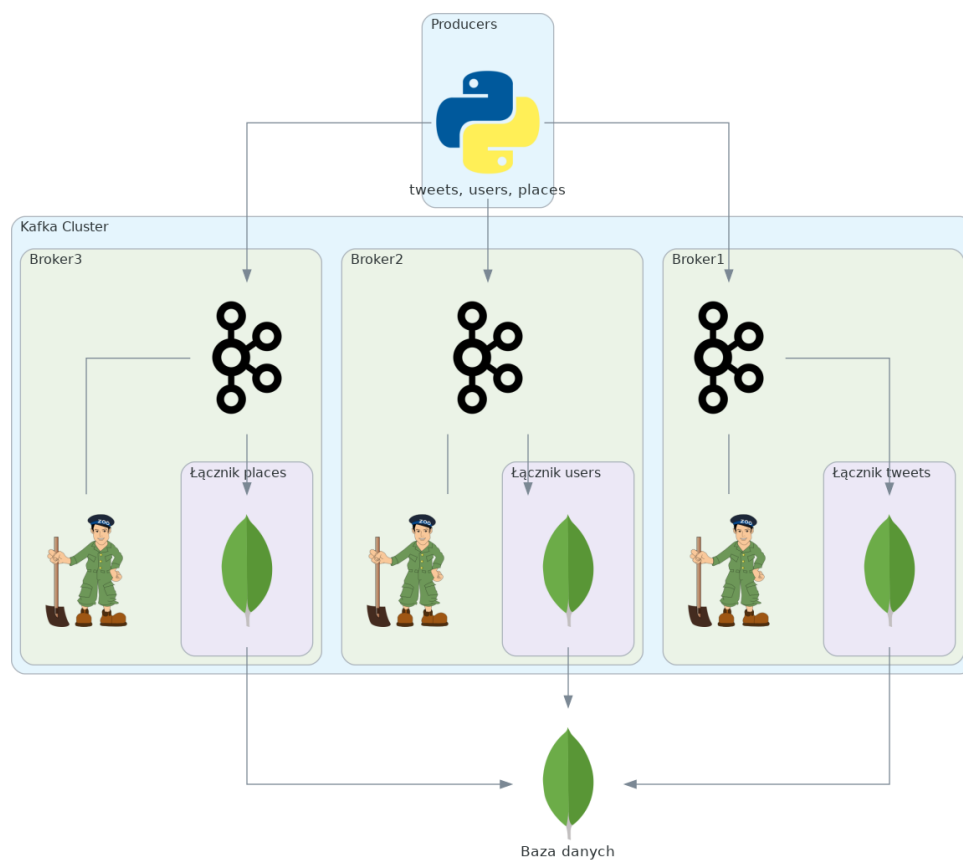

Figure 2: Schemat Kafka

2.3.2 Łączniki Kafka

W celu przesłania danych z systemu `Kafka` do bazy danych `MongoDB` (patrz PRZECHOWYWANIE DANYCH) zastosowano łącznik typu "sink". Zadaniem pojedynczego łącznika jest zbieranie zdarzeń przetworzonych przez strumień `Kafka` i przesłanie ich do docelowej bazy danych. Łączniki są stosowane zamiennie z konsumentami strumieni (wbudowane narzędzie `Kafka`) i ułatwiają integrację z aplikacjami dostarczającymi danych do `Kafki` jak i pobierającymi z niej dane bez konieczności ingerencji w kod źródłowy tych aplikacji. [link](#)

Każdy z tematów przetwarzanych przez system `Kafa` posiada własny łącznik odpowiadający za przesył danych. Na potrzeby analizy każdy z 3 łączników jest osobnym procesem włączonym na osobnym brokerze `Kafka`. W przypadku łączników zdecydowano się na zaakceptowanie ryzyka związanego z tymczasową niedostępnością danych związaną z awarią i zastosowano łącznik typu "standalone".

Łączniki `Kafka` pozwalają modyfikować pojedyncze zdarzenia w tematach przy użyciu API SMT (ang. Single Message Transforms). Dzięki SMT możliwe są proste modyfikacje zdarzeń - zarówno kluczy jak i wartości. Jednak użycie nie jest zalecane do bardziej skomplikowanych modyfikacji danych. W obecnej pracy wykorzystano SMT do zdefiniowania odpowiedniego klucza zdarzenia, który posłuży jako klucz partycjonowania w bazie `MongoDB`.

W przypadku tematu `tweets` kluczem w partycji `Kafka` jest pole `author_id`, a w bazie `MongoDB` korzystniejszym rozwiązaniem będzie zastosowanie klucza `id`, który jest unikalny, co pozwoli uniknąć duplikacji danych w bazie. Pole `id` nie znajduje się jednak w części zdarzenia zawierającej klucze, więc wymagało to użycia transformacji `ValueToKey` a następnie zmienić nazwę pola z `id` na `_id` wymagane przez `MongoDB` przy użyciu transformacji `ReplaceField$Key`.

Modyfikacje tematów `users` oraz `places` wymagały jedynie nadania kluczowi partycjonowania użytego w `Kafce` nazwy `_id` jako, że ten sam klucz zostanie użyty również w `MongoDB`.

Poniżej zostały zamieszczone pliki konfiguracyjne łączników, wraz z zdefiniowanymi transformacjami SMT.

- `tweets`

`xyz`

- `users`

`xyz`

- `places`

`xyz`

Dzięki zastosowaniu systemu `Kafka` zdarzenia, które trafiają do strumienia są przechowywane przez tydzień, co pozwala w łatwy sposób odzyskać dane, które nie zostały pobrane przez łączniki w czasie gdy były nieaktywne.

2.3.3 Spark Streaming

Analizę nacechowania emocjonalnego wiadomości przeprowadzono za pomocą narzędzia Spark oferującego API do strumieniowego przetwarzania danych Spark Streaming. Ze względu na niewielką ilość danych analizę przeprowadzono na pojedynczej instancji EC2

2.4 PRZECHOWYWANIE DANYCH

2.4.1 Schemat bazy MongoDB

Schemat bazy danych został zaprezentowany na rycinie 2.

Na potrzeby długoterminowego przechowywania danych utworzono bazę danych MongoDB w klastrze z replikacją. Skonfigurowano dwie repliki stanowiące pojedynczy `replicaSet` wchodzący w skład jednego tzw. "sharda". Konfiguracja w postaci pojedynczego "sharda" co prawda powoduje, że dane nie są rozpraszane na wiele instancji MongoDB (poza replikacją w obrębie `replicaSet` - na rycinie 2 replikacja zaznaczona przerywaną linią) ale zwiększają dostępność danych w przypadku gdy jedna z replik przestanie działać.

Dodatkowo dodana została pojedyncza instancja serwera konfiguracyjnego tzw. `config server`. Serwer ten przechowuje metadane o klastrze typu "sharded" - m.in. informacje o statusie danych oraz ich organizacji w klastrze. W systemach produkcyjnych rekomendowane jest zastosowanie replikacji również dla `config servera` ponieważ w przypadku awarii kontroler `mongos` nie będzie w stanie odpowiednio obsłużyć zapytań z aplikacji zewnętrznych.

Dodatkowo na jednym z serwerów typu `shard` uruchomiony został proces `mongos` pełniący rolę kontrolera pomiędzy shardami i `config serverem`. To właśnie z procesem `mongos` łączą się aplikacje korzystające z danych z bazy MongoDB. Istnieją co najmniej trzy możliwości implementacji procesu `mongos` link:

1. na instancjach razem z aplikacją korzystającą z bazy - ogranicza opóźnienie związane z wysyłaniem zapytań po sieci pomiędzy aplikacją a kontrolerem
2. na instancjach gospodarza typu `primary` (jak w przypadku tej pracy) - uniezależnia proces `mongos` od aplikacji, ale wprowadza ograniczenie w postaci pamięci - musi ona być dzielona pomiędzy procesem `mongod`
3. na instancjach niezależnych - uniezależnia proces `mongos` od aplikacji i zwalnia pamięć dla procesu `mongod`

W obecnej pracy zastosowano podejście 2 jako że ilości danych i zużycie pamięci są niewielkie.

2.4.2 Szczegóły wdrożenia

W celu utworzenia `config servera` użyto skryptu `setup_mongo_configsvr.sh`, który instaluje `mongoDB`, modyfikuje plik konfiguracyjny `mongod.conf` oraz inicjalizuje `replicaSet` o nazwie "config". Poniżej zamieszczono przykładowy plik konfiguracyjny oraz kod inicjalizujący:

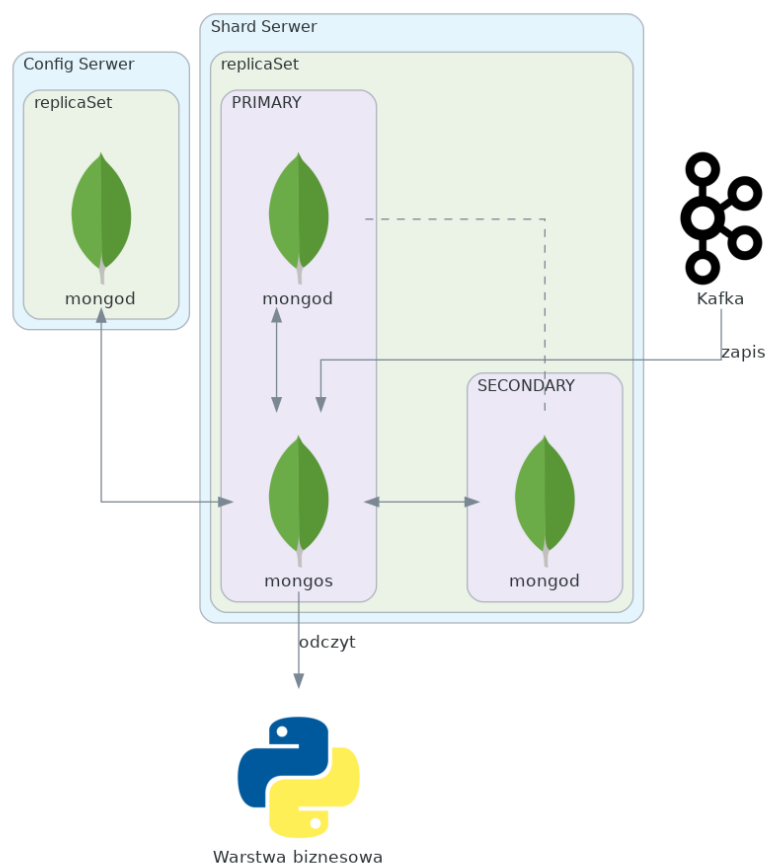

Figure 3: Schemat bazy MongoDB

- Plik konfiguracyjny:

```
storage:
  dbPath: /var/lib/mongodb
  journal:
    enabled: true
systemLog:
  destination: file
  logAppend: true
  path: /var/log/mongodb/mongod.log
net:
  port: 27019
  bindIp: 0.0.0.0
processManagement:
  timeZoneInfo: /usr/share/zoneinfo
replication:
  replSetName: config
sharding:
  clusterRole: configsvr
```

Kod inicjalizujący replicaSet z jedną repliką:

```
rs.initiate({
  _id: "config",
  configsvr: true,
  members: [{
    _id: 0,
    host: "<prywatne ip instancji config>:27019"
  }]
})
```

W przypadku serwera typu shard użyto skryptu `setup_mongo_shardsvr.sh`, który również instaluje mongoDB i modyfikuje plik konfiguracyjny. Poniżej zamieszczono przykładowy plik konfiguracyjny (umieszczono tylko różnice w stosunku do config serwera) oraz kod inicjalizujący replicaSet dla pojedynczego serwera shard z dwoma replikami:

- Plik konfiguracyjny (różnice):

```
net:
  port: 27018
  bindIp: 0.0.0.0
replication:
  replSetName: shard
sharding:
  clusterRole: shardsvr
```

- Kod inicjalizujący replicaSet (wykonywany tylko na jednym z serwerów):

```
rs.initiate({
  _id: "shard",
  members: [
    {_id: 0, host: "<prywatne ip instancji 1>:27018"},
    {_id: 1, host: "<prywatne ip instancji 2>:27018"}]
})
```

Po inicjalizacji replicaSet dla serwerów typu shard, na jednej z instancji, w tle został uruchomiony proces mongos przy użyciu polecenia `mongos --configdb config/"<prywatne ip instancji config>:27019" --bind_ip 0.0.0.0`

Kolejnym krokiem było zarejestrowanie sharda (dwóch replik) jako klaster oraz utworzenie bazy danych i kolekcji do przechowywania danych.

Na instancji z aktywnym procesem `mongos` wykonano poniższe polecenia:

1. Rejestracja sharda

```
mongo --port 27017
sh.addShard('shard/<prywatne ip instancji 1>:27018,<prywatne ip instancji 2>:27018')
```

2. Utworzenie bazy i kolekcji

```
mongo --port 27018
use twitter
db.createCollection('tweets')
db.createCollection('users')
db.createCollection('places')
```

3. Rejestracja klucza partycjonowania danych po shardach (klucze omówiono w sekcji Łączniki Kafka)

```
mongo --port 27017
sh.enableSharding('twitter')

sh.shardCollection('twitter.tweets', {_id : 1})
sh.shardCollection('twitter.users', {_id : 1})
sh.shardCollection('twitter.places', {_id : 1})
```

2.5 WIZUALIZACJA DANYCH

2.5.1 Analiza sentymentu

2.5.2 Analiza użytkowników

3 DYSKUSJA I ZAKOŃCZENIE

4 BIBLIOGRAFIA

5 DODATEK